

litiske Personligheder, er dette ganske simpelt uberettiget. Jeg har ikke noget saadant Ansvar, og hvilket Forhold jeg ellers staar i til Bladene, skylder jeg ikke det ærede Medlem Regnskab for, og det er det ærede Medlem ikke berettiget til at blande ind i Debatten! Jeg bemærkede naturligvis udmærket vel, at det ærede Medlem under denne Omtale af Bladene skelnede mellem, hvad Referenterne sagde i Bladene, og hvad de politiske Mænd mulig inspirerede Bladene om. Det er naturligvis fuldkommen korrekt, og i dette Tilfælde, kunde jeg sige, er det ganske klogt; for det var jo uheldigt, om man ogsaa skulde skaffe sig Referenterne paa Nakken ved Omtalen af Mænd, som mulig stode i en vis Forbindelse med Bladene.

Jeg kunde dermed nok forlade det ærede Medlems Udtalelser om mig, men jeg finder dog Anledning til at gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem paa en vis overlegen Maade opstiller det som en særlig Ære, at han har henvendt Ordet til mig, skønner jeg ikke tilstrækkelig paa denne Ære, thi jeg skønner ikke, at det ærede Medlems Stilling paa dette Tidspunkt er af saa uendelig Betydning for Tinget, at der er nogen særlig Grund til at være ham Tak skyldig derfor. Jeg skønner det heller ikke, naar jeg ser, at det ærede Medlems Meningsfæller i sin Tid ikke have fundet det ærede Medlems Udtalelser mere hensynsfulde, end at en af dem har kunnet sige, at det ærede Medlems Foredrag var noget af det modbydeligste og forargeligste, der var hørt i denne Sag, og vidnede om et ringe Kendskab til den. Jeg tror, det ærede Medlem skulde huske, at han har faaet en saadan Repri mande af en af sine Venner, han vilde maaske da have været lidt mere skaansom i dette Tilfælde. I øvrigt forlanger jeg ikke Skaansomhed, thi hvis det bliver nødvendigt, kunne vi jo optage denne Sag en anden Gang.

Maa jeg ogsaa kvittere over for det ærede Medlem for Viborg (Ravn). Jeg ved ikke, hvorledes han kom til at tage mig som Forbillede, men han sagde, at det gav ham Mod, at jeg havde taget Ordet og leveret et saa mægtigt Indlæg i denne Sag; og det blev derfor nødvendigt for ham ogsaa at lade sit Lys skinne. Jeg maa sige, at jeg har slet ikke tilsigtet at levere et saadant Bidrag til Lovens Behandling. Jeg nævnedes udtrykkelig, at jeg ansaa Detailbehandlingen for for saa vidt færdig, som jeg antog, at det kun var Meningen, at man fra forskellige Sider —

og deri blev jeg ogsaa bestyrket ved at høre den ærede Ordfører for Flertallet (J. C. Christensen) — kun vilde med korte Bemærkninger søge at faa det sendt i Udvalg, for at Arbejdet der kunde fortsættes. Naar jeg nævner dette saa udførlig, er det for at vise, at det ærede Medlem *ironisk* har henvendt sig til mig. Da hans Ironi hverken er stærkere eller finere, end at det er nødvendigt at give den en saa udførlig Kommentar, gør jeg derfor opmærksom paa, at det ærede Medlem var ironisk. Naar det ærede Medlem har ment, det var nødvendigt at modtage mit Indlæg med denne ironiske Overlegenhed, saa kan jeg alligevel nok forstaa det for hans Vedkommende, thi jeg erindrer meget vel den Tid, da der ikke fandtes den Mand her i Salen, der saa hurtigt kunde gøre et Lovforslag færdigt som det ærede Medlem; der maa jeg trække mig tilbage. I øvrigt skal jeg notere fra det saglige Omraade, at det var det ærede Medlem for Viborg (Ravn), der nærede den Anskuelse, at Lærerne bleve led for kaaløgne Personligheder, naar de fik disse Lønninger. Jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at den fornemste Anke, jeg havde mod Lovforslaget, var, at naar man ikke kan naa videre end til en noget forbedret Lønning for Lærerne og en Indskrænkning af Børneantallet, saa gjorde man Lønningerne for smaa, og det fastholder jeg endnu. Dermed kan jeg maaske forlade min ærede Kollega og Ven fra fordums Tid. Jeg haaber, vi skulle være lige saa gode Venner for Fremtiden. Det er af den Slags smaa Lussinger, jeg sætter Pris paa. — Saa bringer jeg min Tak til det ærede Medlem for Assens (Berntsen). En Tak er alt fra anden Side i Salen bragt ham, og det saa vel valgt, at jeg ikke skal forsøge at gøre det bedre, thi det kan jeg ikke. Jeg vil kun sige, at det ærede Medlem og jeg have ikke alene i Fortiden haft men ogsaa i Nutiden have saa mange behagelige Timers Samvær; vi to gode gamle Sammensmeltningssvenner, at jeg af den Grund ikke vil sige noget, som kunde forringe dette gode Forhold. Jeg maa derimod rette en faktisk Bemærkning. Det ærede Medlem fremførte med den Alvor, der er ham egen i Diskussionen, mig som Eksempel: skønt jeg var udskreven af Skolen med 13 Aars Alderen, havde jeg ganske godt kunnet følge med. Ja, det tror jeg selv, men det var ikke af den Grund, jeg fremførte min Udskrivning. Jeg fremførte den som Eksempel paa, at det var de Børn, som bleve opdragne dels